

Letní soustředění Kobry

Žinkovy 2009

Bylo ve stylu „COUNTRY“

A byla tu spousta kovbojů, kovbojek, zálesáků a indiánů. Musím říct, že to klukům moc seklo - košile, klobouky, opasky, pistole - vypadali fakt dobře.

Ostatně, holky samozřejmě taky.

Téměř šedesát nadšenců se první týden v červnu sjelo na pravidelné letní bojové soustředění do našeho oblíbeného místa – Žinkovy u Nepomuku.

Rozdělili se do 6 oddílů, aby proti sobě svedli „kruté boje“.

Šerifové a náčelníci byli: Míra, Aleš Vít'a, Michal, Kristýna, Rád'a.

Vrchním šerifem - „RANGEREM“ byl náš hlavní trenér Pavel.

Tréninky: Byly 4x – 5x denně – karate, kick-box, alkampf-jitsu, jiu-jitsu a fighting.

Cvičili jsme na zámku, v lese i v tělocvičně – tam ale nejmíň.

Uzavřených prostor máme za celý rok dost a dost a tak se preferoval pohyb venku.

Martina v prozaickém prostředí
žinkovského rybníka Labuť

Aleš metal hvězdy tak pomalu, že
fotoaparát jej stačil v pohodě zachytit i
vícekrát na jeden záběr.

V lese na Ďáblových
kamenech se dobře cvičilo
a tak na závěr malé foto.

Do zámeckého parku se v této chvíli jen tak někdo nedostane.
Dvě nebezpečné lvice a Amazonka v kimonu tu drží stráž.

Bylo spousta fyzických testů a soutěží.
Pro mě byl nejhorší 6 km vytrvalostní běh
okolo Žinkov.

Sice jsem byla sedřená a rudá jak rajče,
ale všichni jsme doběhli do cíle s velmi
dobrým časem.
A ten pocit, že jsme to uběhli – byl super.

Ranger nám naplánoval **výlet**.

Všichni chtěli (jako každoročně) do Dětského ráje v Nepomuku. Přesun byl náročnější, přece
jen jsme neměli moc aut a
tak se někteří řidiči točili i
vícekrát.

Ale užili jsme si.

Bezva byly trampolíny, kolotoče, koupání pro malé a my starší jsme si ještě zahráli plážový volejbal a pinčes.

Málem jsem zapoměla na TÁBORÁK. Ten se vždycky vydaří.

Já a Radka jsme hráli na kytary, zpívali a přidávali se i ostatní – sborový zpěv byl moc fajn a kupodivu ladil.

Svícení mobilem na texty. Baterka byla jen jedna a už docházela, jako naše paměť na písničky. Přesto všichni chtěli zpívat. A to už byla půlnoc. Byl to večer s nezapomenutelnými zážitky a bylo i spoustu srandy z vtipů a povídání.

K tomu jsme si opékaly buřty, kuli se pikle proti konkurenčním bojovníkům. A také se plánovalo, co bude o prázdniny, které jsou před námi a co v příštím školním tréninkovém roce chceme na tatami zvládnout.

Samozřejmě, že většina mluvila o přípravě na vyšší technický stupeň. A také o tom, že už budou končit na Střední a kam asi půjdou studovat.

Stezka odvahy.

Pro ty malé ji připravili a nakonec si ji asi nejvíc užili ti starší.

Mr. and Mrs. Warrior.

To nemohlo chybět. Je už pravidelně každý rok. Byla plná bojových scén, parodií a velkého fyzického nasazení.

Scénky

Velká soutěž, která se připravuje celý týden - vtipné scénky.

Všichni se snažili podat co nejlepší herecké výkony, bavilo nás to a bylo to vidět i na konečném výsledku. Dvě hodiny smíchu i napětí. Ta příprava za to stála.

Honza – alias Šílený zubař, toho času bez ordinace a instrumentů. Ale s velkým srdcem pomoci každému od bolesti.

Únos nebo vysvobození z pařátů doktora.

Tohle budou asi padouši v putyce.

A tady zřejmě dojde k uzavření míru mezi indiány a bělochy.

Legrace byla přitom taková, že se někteří smíchem váleli po žíněnkách.

Anička se tady marně snaží propagovat pravou Kolaloku.

Závěrem týdne byly **zkoušky karate**.

Na ně trenéři pustili jen několik adeptů – z těch nejmenších. A ti je nezklamali - všichni úspěšně splnili.

Diskotéky

Ani ty nechyběly.

Poslední večer.

Vyhlášení nejlepších. Odměna – **dort.**

Předávání certifikátů a odměn.

Tak díky našemu Rangerovi a všem, co mu pomáhali s organizací. Dík patří také našemu doktorovi Honzovi a zdravotníkovi Alešovi – „foukali“ nám naše bebíčka.

A také Toníkovi – hasičovi (červené tričko)

a

Michalovi (žluté tričko).

Za kupu těch drobností, co pro nás celý týden dělali i za jejich bezva náladu. Ačkoli v Kobře necvičí – zapadli mezi nás jak rodilí kobráci.

Ocenění pro našeho Rangera.

Poslední noc - spalo se ve spacáku na TATAMI – teda, kdo chtěl.
Spousta povídání o prožitém týdnu.
Přestože jsme byli **hodně, hodně** unaveni, usnuli jsme až nad ránem.

★ ★ ★

No a co mi letošek v Žinkovech dal?

Nezapomenutelné zážitky, spoustu legrace, nové kamarády a jako tým Kobra jsme si zase všichni bližší.

Těším se na další ročník Žinkovy 2010. A doufám, že nás dorazí minimálně tolik jako tenhle rok.

A také, že bude zase skvělá parta, která pracuje a tvoří pro všechny.

Marta Duřáková & red.cz